

Annelies en het project

Annelies zit op haar knieën in de voorraadkast. Op de grond om haar heen staan allerlei potjes en doosjes.

'Hm, even kijken, waar is dit gemaakt... *Houten*. Nee, daar heb ik ook niets aan.' Ze zet het potje pindakaas naast de andere potjes en doosjes en pakt de volgende van de plank.

'Dit dan misschien?' Ze draait het doosje om en om. 'Hé, wat gek. Er staat niet eens op waar het vandaan komt. Wat zit er eigenlijk in? *Filterzakjes nummer 4*. O, ik zie het al, koffiefilters.'

Haar moeder komt de bijkeuken in en ziet haar in de kast zitten.

'Annelies, wat ben je nou aan het doen? Zoek je iets?'

Annelies kijkt om en veegt met haar hand langs haar voorhoofd. Het is knap warm in de krappe kast.

'Mam, mag ik iets meenemen naar school?'

'Wat meenemen? Wat dan? Filterzakjes?'

Annelies kijkt naar het doosje in haar hand en schudt haar hoofd.

'Nee, hier heb ik niks aan, dit is niet goed.'

'Tja, misschien moet je eerst maar vertellen wat je zoekt?' zegt haar moeder.

'Nou, kijk, we hebben een project op school. Over Engeland. En nu heeft de juf verzonnen dat we allemaal een Engels product mee moeten nemen naar school. Maar ik kan helemaal niets vinden. Volgens mij hebben wij helemaal geen Engelse producten.'

Haar moeder gaat op een keukenstoel zitten en denkt even na. 'Heeft de juf nog voorbeelden genoemd?'

Annelies schudt het hoofd. 'Nee, we moesten er zelf over nadenken.'

'Nou, ik weet wel een paar echte Engelse producten hoor,' zegt haar moeder.

Ze somt op: 'Thee, jam, whisky, scones, sandwiches...'

'Ho maar, mam! Ik snap toch niks van al die moeilijke woorden. Enne... volgens mij hebben we al die dingen die u noemde echt niet in onze kast staan.'

Haar moeder grinnikt en schudt het hoofd. 'Nee, die hebben we inderdaad niet.' Ze denkt even na, en dan zegt ze: 'Annelies, weet jij dat ik toen ik jong was, een jaar in Engeland heb gewerkt?'

'Echt? Wauw, dat is gaaf. En woonde u daar toen ook?'

'Ja. Wacht eens, ik moet nog ergens een fotoboek uit die tijd hebben.'

Ze gaat naar boven, en Annelies hoort haar in de kasten rommelen. Even later is ze weer terug, met een dikke map vol foto's. 'Gevonden!'

Ze gaat naast Annelies zitten en samen bekijken ze de fotomap.

'Kijk, hier ga ik met de boot mee. Ik vond het zo spannend! Je moet weten dat ik nog nooit eerder in het buitenland was geweest.'

'Ging u helemaal alleen, mam? Vond u dat niet eng?'

'Nee, helemaal niet. Ik werkte voor een bedrijf dat veel zaken in Engeland deed. Ik moest vooral veel brieven typen voor mijn baas.'

Annelies keek haar moeder met grote ogen aan. 'En schreef u die dan in het Engels? Tjonge, ik wist niet dat u zo knap was!'

Moeder bladert verder. 'O, kijk! Daar is de Big Ben.'

Annelies tuurt op de foto. 'Waar staat die Ben dan? Ik zie alleen u maar staan.'

'Ik bedoel die klokkentoren, die noemen ze de Big Ben. En daar, kijk, op dat bankje bij het water, dat ben ik ook. Aan de oevers van de Theems. Dat is de grote rivier in Londen.'

Opeens kijkt Annelies haar moeder blij aan. 'Mam, ik heb een idee voor het project op school! Ik neem uw fotoboek mee! Mag dat?'

Haar moeder kijkt een beetje benauwd. 'En wat gaan jullie er op school dan mee doen?'

'We hebben een hele grote projecttafel, en daar leggen we alle spullen op, en die blijven daar liggen tot het project klaar is.'

'En wanneer is het klaar?'

'Over twee weken, en dan mogen alle ouders komen kijken. Ik zal er echt heel voorzichtig mee doen. Alstublieft mam, mag het?'

Haar moeder twijfelt nog steeds. Dan knikt ze. 'Nou, vooruit dan.'

Annelies maakt een dansje door de kamer. 'Jippie. U zult zien mams, dat alle kinderen helemaal verbaasd zullen zijn. Celine zat vanmorgen op te scheppen dat ze in Engeland op vakantie was geweest. En nou kan ik zeggen dat mijn moeder een heel jaar in Engeland heeft gewoond.'

Moeder staat op en loopt naar de kast. 'Ik moet nog een zakje hebben liggen... Ja, zie je wel!'

Ze draait zich om en geeft een zakje aan Annelies. 'Kijk eens aan, ik herinnerde me opeens dat ik nog een zakje moest hebben. Engelse drop. Hier, die mag je ook nog meenemen.'

Even later zit Annelies op de fiets. In haar rugtas zit, netjes ingepakt, het fotoboek. En in haar mond zit een heerlijk dropje. En echt Engels dropje. Annelies weet het zeker, dit wordt vast een leuk project.

Eeuwoud Koolmees